

ZADRUGAR

Glasilo „Nabavljalne zadruge uslužbencev drž. železnic v Sloveniji“ v Ljubljani VII

Izhaja vsakega prvega v mesecu. = Naročnina letno za nečlane Din 18.—. = Posamezna številka stane Din 1'50. = Dopisi in reklamacije naj se pošiljajo na upravni odbor N. Z. U. D. Ž. Ljubljana VII.

Storimo svojo dolžnost.

Z ustanovitvijo naše nabavljalne zadruge smo si poleg trgovskega poslovanja naredili tudi nalogo, delati za gospodarsko skupnost, vzgajati čut za solidarnost, samopomoč in ljubezen do bližnjega, dobro vedoč, da le potem teh vzgojnih načel pridemo do cilja.

Cilj našega združnega pokreta pa je, da si z gospodarsko skupnostjo ustvarimo lastno podjetje, da postanemo samemu sebi trgovec in ne samo to, postanemo tudi lahko lastniki proizvodnje in prometa.

Tako gospodarsko skupnost smo pričeli gojiti z ustanovitvijo naše zadruge, zaletujoč vse teorije o nasilni spremembi današnjega družabnega življenja.

Ali smo tudi vršili to svojo dolžnost vsi, ki smo bili poklicani, da vzgojimo armado združnih borcev?

Žalibog ne!

Mesto da bi tekmovali medsebojno, kdo bo v teh svetih dolžnostih čim več storil, smo celo združno vzgojno delo in propagando obesili na rame par osebam, misleč, da je dovolj, če le nekateri delajo za uresničenje svetih združnih idealov, sami kot celota smo se pa postavili na komodno stališče kritikovanja in s tem ubijali veselje do dela onim, ki so pripravljani vršiti ga.

Ta način dela je pa lahko usoden za cel združni pokret, ako pravočasno ne krenemo na drugo pot, ako še pravočasno ne zavemo, da je dolžnost sleharnega pojedinca delati v geslu vsi za enega eden za vse.

Ne glejmo v svoji zadruzi samo na trgovino, ker imamo poleg trgovine še nebroj dela, da vzgojimo nevedne, da jih pridobimo za naše skupne interese, ter tako številčno okrepimo svoje združne vrste in zberemo kapital, s katerim povabimo na mejdan, privatno izkoriščanje.

Delati za združništvo, ni dolžnost samo odbora ali celo samo posameznikov v odboru, marveč dolžnost do dela kliče vse zadrugarje brez izjeme, da vsak po svojih močeh pomagamo krepiti svoj združni pokret.

Koliko smo storili s predobivanjem novih članov? Bore malo! Zadruga sicer številčno raste, ne raste pa v razmerju, ki bi odgovarjalo delu 1200 združnikov na propagandnem polju.

Kako drugačni bi še bili uspehi, ako bi vsak posameznik storil svojo združno dolžnost.

Napravimo preokret v tem oziru, ter pojdimo na delu za povzdigo združne zavesti med članstvom, s propagando za to zavest med železničarje, da jih pridobimo za našo in naših potomcev skupno stvar.

Pojdimo prav vsi med široke železničarske vrste s pozivom, da je zlasti danes, v dobi težke ekonomske depresije, hude draginje, valutne neurejenosti, nekontrolirane privatne špekulacije in eksploatacije, skrajni čas, da se poprimejo združnih ustanov in združnega dela v smislu združnih načel, da si potem široke vzajemne samopomoči omogočijo znosnejše življenje in boljšo bodočnost.

Vsi mi imamo dolžnost pomagati, organizirati in uveljaviti združništvo, da izločimo v čim večjem obsegu privatno trgovino, ter napravimo s tem, korak bližje gospodarski skupnosti.

Za organizacijo združnega konzuma bo lahko sledila organizacija združne proizvodnje.

Vsi na delo za osvoboditev gospodarsko izrabljenih konzumentov.

Če storimo prav vsi svojo dolžnost, potem ne bo daleč čas, ko bomo lahko zaklicali: **gospodarsko svobodni smo!**

Par misli o varčevanju.

(Po »Narodnem Gospodarju« I. B.)

Ponovno sem že premišljeval, kako da se po vojni to velevažno vprašanje ni nikoli začelo resno obravnavati.

Vprašanje je važno, zato govore sledeči razlogi:

Vojna je bila z gospodarskega stališča dosti dolga, v kateri se narodno premoženje ne le ni primerno množilo, temveč se je neusmiljeno uničevalo noč in dan, po vseh obširnih frontah Evrope. Vojna je torej človeštvo oropala ne le dra-

gocenih pridobitnih moči, s tem da je morila cvet moči in sposobnosti, med možmi in mladino, vojna je uničila ogromne milijarde, v desetletjih privarčenega narodnega premoženja.

Gospodarstvu vseh panog, je bilo torej odtegnjenega ogromno produktivnega kapitala; gospodarstvo je utrpelo silno izgubo krvi. Brez zadostnega kapitala pa ni uspeha v gospodarstvu. Od množine produktivnega kapitala je odvisen uspeh gospodarstva.

Ker je toraj po vojni razpoložljivi kapital toliko manjši, je jasno, da produkcija ni tako uspešna, kot bi bila pri zadostnem kapitalu.

Pa se čudimo in nočemo razumeti, zakaj še vedno vsi sloji, kmet, delavec, obrtnik, trpijo na posledicah vojne in si ne morejo priboriti tistega blagostanja, kot so ga bili že vajeni pred vojno.

Odgovor je samo ta, ker ni za uspešno proizvodstvo potrebnega kapitala.

Res je, da smo bili prva leta po vojni v zmoti, misleč da imamo kapitala dovolj; pa smo hoteli z njim ustvariti celo slovensko industrijo. Od tod toliko bank in njih živahno delo na polju ustanavljanja naše industrije.

Kmalu smo morali z obžalovanjem spoznati, da smo krenili na napačno pot, kajti ni bilo naše gospodarstvo pravo, realno bogastvo; bilo je namišljeno papirno bogastvo, katerega notranja vrednost je pokazala kmalu nezaslišano padanje dinarja in dviganje cen blaga.

Seveda se nam je tudi mlada industrija izmuznila iz rok.

Lep primer v tem ziru je sovjetska Rusija. Tam ni uničevala narodnega premoženja le svetovna vojna, temveč še v veliko večji meri revolucija in z njo združena dolgotrajna notranja vojna.

Ostanke narodnega premoženja, pa so naposled uničili še komunisti s svojo ponesrečeno gospodarsko politiko, ko so namenoma ugonabljali vrednost denarja in s tem podirali v ljudstvu zaupanje v državni denar.

Hoteli so namreč dokazati, da komunistično gospodarstvo lahko izhaja brez

denarja, ker denar je le instrument kapitalističnega gospodarstva.

Niso pa pomislili, da je denar in zupanje ljudstva v denar, prevažno sredstvo za produktivno varčevanje in s tem za tvorbo prepotrebne kapitala.

Še bolj kakor uničevanje narodnega premoženja, pa sta jemala smisel in veselje do varčevanja sledeča dva razloga:

Vojna sama je ustvarila med ljudstvom neko razpoloženje negotovosti in iz te negotovosti izvirajoče lahkomišljenosti.

Resni dogoki vojne in zlasti negotovost do jutrišnjega dne, niso vplivali na ljudstvo v smeri streznjenja in skrbi za svoja in svojecev bodočnost, temveč so nasprotno povzročali neko brezskrbno lahkomišljenost in brezskrbno zapravljanje imetja.

Še bolj kakor ta negotovost, pa je uničevala smiselnost za varčnost, padajoča valuta.

Ta poslednji razlog je vzel varčevanju njegovo etično vrednost, kajti kdor je varčeval, da se oskrbi za stara leta, da preskrbi svojece, da pomaga s prihranki sebi in narodnemu gospodarstvu, ta je z žalostjo moral gledati, kako se njegov prihranek vsled silne devalvacije taja kakor sneg na pomladanskem solncu in se s tem njegovi upi na preskrbljeno starost in preskrbljene svojece rušijo v prah.

Zato je kot posledica vojne negotovosti in kot posledica triletnega padanja denarja, med odraslimi, še bolj pa med mladino, zapravljivost v vseh oblikah začela slaviti svoje orgije, varčnost pa se je osramočena in ponižana skrila pred takozvanimi, dobrim in naprednimi gospodarji.

Varčnost je le še ostala, kot znak omejenih ljudi, ki ne poznajo trenutnega gospodarskega položaja in si ne znajo pomagati.

Prišli smo vsled tega tako daleč, da so previdnejši gospodarji ne le gledali, da se vsake gotovine čimpreje znebijo, temveč so se začeli celo zadolževati s špekulativnim namenom, da bodo danes najeto posojilo čez mesec, ko bo valuta padla, z lahkoto vrnili in tako zopet mnogo profitirali.

Nihče pa tedaj ni mislil, da se stvar zopet lahko zasuče, da bo tedaj, ko se stvar zasuče, razmerje ravno nasprotno.

Kakor so bili varčevalci v času padanja valute tepeni in je bila navidezno nagrajena zapravljivost in so bili nagrajeni tudi vsi, ki so imeli dolgove, oziroma so najemali posojila, tako se je približno pred dvema leti razmerje obrnilo, ko je naša valuta začela rasti.

Nehote mi ravno glede dolžnikov prilaja na misel basen o oslu, ki je tovoril sol

preko reke. Pa se je vlegel v vodo in se lepo oddahni. Ko je vstal je začutil, da je breme dosti lažje, ker se je sol v vodi raztopila.

Tako je bilo z dolžniki v času padanja valute.

Njih breme je postajalo dosti lažje, čeprav je dolg v številkah ostal isti.

Ko pa je osel tovoril čez reko gobe in si je na isti način, kakor pri soli hotel olajšati breme, tedaj je napravil žalostno izkušnjo, da ni mogel več vstati, ker so se gobe napile vode.

Nekaj podobnega je tudi z dolžniki v današnjem času dviganje vrednosti našega dinarja in z onimi, ki danes posojila najemajo.

Njih breme postaja vedno težje in jim celo grozi s polomom, čeprav dolg v številkah ostaja isti.

Žalibog pa je ta resnica še premalo znana in nekateri še danes precej lahkomišljeno najemajo posojila, ne da bi mislili, kako težko jih bo vračati.

Z ozirom na navedeno bō potrebno, da postane vzgoja k varčevanju aktualno javno vprašanje, za katero je treba zainteresirati najširše kroge.

S tem vprašanjem se mora začeti baviti družina, da bo zopet v domači vzgoji položen temelj za varčnost.

S tem vprašanjem se mora začeti baviti šola, ako hoče še ostati vzgojiteljica mladine in s svojo vzgojo polagati temelje za srečo in blagostanje mladine, ter celega naroda.

S tem vprašanjem se morajo baviti naše kulturne in narodne organizacije, ako si po pravici lastijo delokrog narodnega in kulturnega dela, posebno med mladino.

Najbolj poklicane, delovati za širjenje varčnosti, pa so hranilnice, posojilnice (in zadruga).

Če je danes bližnja priložnost za zapravljanje tako številna in organizirana, da je mladini res težko odtegniti se splošnemu toku zapravljanja, ker bi morala v tem slučaju plavati z velikim naporom, takorekoč proti vodi, morajo biti hranilnice, posojilnice (in zadruga) organizirana bližnja priložnost za varčevanje.

Zadružništvo po svetu.

Letos v januarju je bil izglasovan zakonski načrt v Češkoslovaškem parlamentu, s katerim dovoljuje vlada 187 milijonov K. č. za povzdigo in razvoj zadružništva v obliki brezobrestnega posojila. — Težko je sicer šlo z izglasovanjem tega

zakona in tudi ni šlo brez kompromisa, a vendar je šlo. Dokaz, da ima Češkoslovaški narod nekoliko več smisla za socialno povzdigo svojega delovnega ljudstva kakor pri nas.

Vzemimo takoj en sam problem, ki mora skoro celo Evropo in to je »stanovanjsko vprašanje«. Vse države so ga reševale na svoj manj ali bolj uspešen način. A vendar moramo priznati, da niti ena država ni tega vprašanja rešila na tako uspešen in moderen način, kakor Češkoslovaška republika.

Stanovanjski zakon je najmodernejši, kar smo jih imeli priliko videti, ker daje Češkoslovaška iz državnih sredstev, kreditno podporo ali garancijo do 80 odstotkov celokupne stavbene vrednosti novozidanih poslopij.

Umevno, da so s tem imele razne stavbene zadruga kolosalne uspehe. Zanimivo pa je vedeti, da se je v Češkoslovaški zidalo največ hiš in hišic na združni podlagi.

V Pragi se je sezidalo takih eno- ali dvodružinskih hišic nad 600; v Brnu, drugem glavnem mestu Češke stoji takih hišic nad 420 ter stanujejo v njih po veliki večini le državni nameščenci vseh panog.

V celi Češkoslovaški se je takih združnih hiš postavilo in sezidalo preko 5000 z 9000 stanovanji.

Te hiše so pa po svoji zunanosti tako lične in moderne, ter opremljene z vsemi modernimi pripomočki, da bi delale gotovo konkurenco tudi marsikaki vili, ki stoje pri nas pod Rožnikom.

In pri nas? Koliko stavbnih zadrug že imamo, pa po šestih letih ni postavljena niti ena bajta ali koliba, kamoli še kaka moderna in vsem higijenskim predpisom odgovarjajoča hišica.

Umevno! Ker se pri nas vodstvo te naše bogate države ni povspelo do tega, da bi z državnimi krediti podprlo veselje in stremljenje čilih in poštenih zadružnikov raznih stavbenih zadrug v državi.

Zato vidimo kulturni napredek le v onih državah ki z moderno socialno zakonodajo lečijo rane onih tisoč in tisoč nemaničev, ki se zbirajo v zadrugah.

Brez socialnega napredka ni kulturnega napredka.

Zato se moramo vsi učiti od naših bratov Čehov, ki so umeli tek časa in podprli mogočno stavbo Češkoslovaškega gospodarstva, zadružništvo, ki je temeljna bodočnost Češkoslovaške republike in vsake države.

Zibelka zadružništva je nedvomno tekla v veliki Britanski državi. Zato gleda celi zadružni svet v hrabre in vztrajne zadružnike Angleže, ki stoje danes malodane na višku svoje zadružne moči.

V prihodnji številki hočemo opisati razvoj tega kolosalnega zadružništva na Angleškem, da naši člani vidijo in se prepričajo, da je zadružništvo ona sila, pred katero se bodo podrli v prah vsi kapitalistični nestvori in izžemalci.

To moralno in gospodarsko silo pa se pridobiva z edinim geslom:

V edinosti je moč!

Vsi Vi, ki trpite in se mučite z delom svojih rok in uma, pomnite, da je Vaš spas v zadružništvu.

Kar velja za velike narode, to mora tembolj veljati tudi za nas. (Dalje prih.)

Padanje obrestne mere.

Več vzrokov je, da obrestna mera za denarne vloge pada. Gotovo je pa glavni vzrok ta, da se je povpraševanje po kreditih vsled splošne gospodarske stagnacije zmanjšalo. Zmanjšanje povpraševanje po kreditih je pritisnilo obrestno mero navzdol.

Vzrok zmanjšane povpraševanja leži tudi v tem, da se je v našo državo potom bank urinil tuji kapital, cenil se ga že nad 2 milijardi dinarjev.

V naše gospodarstvo se je tuji kapital urinil, ker so se naše gospodarske razmere precej konsolidirale.

Ni še dolgo tega, ko so posamezniki letali od banke do banke, ter prenašali svoje vloge radi visoke obrestne mere enkrat tja enkrat drugam.

Vsi ti lovci za visokimi obrestmi so dobili sedaj svoje plačilo, ker one banke, ki so nudile visoko obrestno mero propadajo oziroma že likvidirajo.

Centralna banka v Mariboru likvidira z izgubo vse delniške glavnice, ter je še veliko vpraševanje, če bodo dobili vlagatelji svoj denar nazaj.

Temu primeru bodo sledili še drugi zavodi, ki so za visoko obrestno mero sprejemali vloge in še za višje obresti dovoljevali kredite.

Naša nabavljalna zadruga obratuje s svojim lastnim kapitalom, ter ne bo imela s polomom kake banke prav nobenega stika ali škode.

Škoda pa zna imeti kak naš zadružnik, če je svoj prihranek ali dedščino naložil v špekulacijo na visoke obresti.

Ta članek naj bo v opozorilo, da ve kaj ima storiti.

Voditi moramo realno gospodarstvo v zadrugi in pri samemu sebi.

Tudi ta opomin spada v zadružno kompetenco.

Kreditni nakup.

V splošnem ima veljati zadružno načelo, da se prodaja blago članom samo proti gotovini.

Za to načelo govore ekonomski in moralni razlogi.

Z ekonomskega stališča mora zadruga, ki daje članom blago na kredit, imeti večji obratni kapital, da dobaviteljem takoj plača, ali mora tudi sama dobavljati blago na kredit od dobaviteljev.

Iz moralnega stališča pa, ker vodi kupovanje na kredit marsikatero družino v pravo suženjstvo, ako se na tako past pusti vjeti.

Ni to pretirana beseda. Resnica je, da kdor svojemu trgovcu ali peku dolguje, nima prava, da se pogaja o cenah, marveč mora plačati, kakor trgovec zahteva, ker si zadolžena družina hočeš, nočeš, mora pustiti dopasti, če tudi ve, da je pretirano drago.

Pri naši zadrugi se daje na kredit v širokem pomenu besede, v resnici pa ta način kreditiranje, kakor ga vodi naša zadruga ni smatrati, kot kupovanje na kredit.

Vendar pa tudi ta način kupovanja pri lahkomišelnih družinah lahko rodi mnogo zla, ker se z različnimi krediti enostavno preoblože.

Ne mislimo tu samo našega zadružnega kredita, marveč še druge kredite poleg našega, ki so ga lahko deležni tudi naši člani zadrugarji.

Nimamo pomislekov in bojazni za vzor gospodinje, ki znajo varčevati in gospodinjiti kakor malokdo, ki jih še tako lep ponuden kredit ne spravi iz ravnotežja, ter ostanejo na pravilnem stališču, ne kupi blaga za 1000 Din ako imaš samo 100 Din v žepu.

V mislih pa imamo lahkomišelnost gospodinje, ki bi pripravljene bile kupiti tudi hiše, čeprav v naprej vedo, da bi jo ne mogle nikdar plačati.

Te dni se je neka železniška kategorija v ljubljanski kurilnici razburjala nad slučajem, da je nekdo imel pri blagajni za izplačilo služb. prejemkov k svoji plači še nekaj prinesiti, ter je mogel oditi praznih rok. Omenjeni je bil slučajno tudi član naše zadruge.

Kako hitro so sovražniki zadružništva zagnali svoj krik, češ, glejte kako dela z ljudmi zadruga. In ali je res naša zadruga kriva omenjenega slučaja? Nikakor ne.

Naša nabavljalna zadruga daje na kredit samo do višine plačanega deleža, v zadrugi obrestonosno naloženih dividend do višine posmrtninskega prispevka in svote, ki jo mora družina uporabiti po številu svojega članstva in višini plače za najobhodnejše preživljanje enega meseca. Do te višine kredit ali obroki. Vsako preoračanje tega osnovnega določila rešuje upravni odbor na posebno prošnjo, upoštevajoč vse družinske prilike in neprilike prosilca.

Po teh osnovnih načelih je absolutno nemogoče, da bi se mogel kedo v zadrugi zadolžiti nad dve tretjini svojih dohodkov v enem mesecu.

Če pa kdo izrablja še izven naše zadruge nudene kredite preko svojih finančnih moči, ni tega kriv nihče drugi, kakor prizadeti sam. In še te kredite je dosegel z zamolčanjem obveznosti, ki jih ima do drugih svojih dobaviteljev.

Tako gospodarjenje je smatrati za slabo, skrajno lahkomišelnost in potratno.

Takim nesrečnejem pa tudi zadruga ne more pomagati ali dajati zastoj, ker koncem koncev je zadružno premoženje skupna last včlanjenih zadružnikov, upravni odbor pa mora v smislu svojih določil, gospodariti v korist vseh zadružnikov v korist zadružnega gibanja in ugleda.

Lahkomišelnost pojedinca pa ne sme zadružnega vodstva vreči iz ravnotežja.

Pravi zadružnik pa lahkomišelnost sploh ne gospodari.

Toliko v znanje onim, ki jim je vsak slučaj dobrodošel, da jim služi za tarčo ravno naša nabavljalna zadruga.

Pomagajmo vsi vzgajati lahkomišelnosti k varčevanju, dobrem in umnem gospodinjstvu, ker le tem je naš list namenjen.

Gospodinje sodelujte pri našem listu v tem pravcu, ker v vzgoji leži naša bodočnost.

Zadružni vestnik.

Prodaja morskih rib se vrši vsako sredo do 12. ure opoldne samo za člane. Po tem času ostalo blago, se prodaja tudi nečlanom železničarjem.

Zanašati se pa na sredo člani ne smejo, ker večkrat radi slabega vremena pošiljatev iz Sušaka izostane. Tudi v slučaju, da so ribe predrage, jih ne naročimo.

Ribe se naročajo brzojavnim potom, prevažajo se pa v primernih, nalašč za transport prirejenih zabojih z ledom.

Ribe so sveže in prvovrstno blago.

Dalmatinsko vino po 8.50 in 10.50 Din za liter vedno v zalogi. Dalmatinsko

dezertno vino po 23 Din, prešano iz suhega grozdja vedno v zalogi.

Vino se prodaja samo proti gotovini.

Izjemo tvorijo samo oni člani, ki nimajo dolgov, njim se lahko da primerna množina vin ob priliki mesečnega nakupa.

Kuhinjsko posodo vseh vrst v zalogi, nabavljeno pri tvrdki Westen v Celju.

Ako cenjene gospodinje žele alumini-jasto kuhinjsko posodo, naj to željo sporoče v prodajalni ob priliki mesečnega nakupa.

Pripravljeni smo tudi to kvaliteto držati v zalogi, da vsestransko zadovoljimo.

Obleke si zadrugarji nabavijo potom naše nakaznice, pri tvrdki Kunc v Gospodski ulici, finejše blago in pri tvrdki Derenda navadno blago na 6 mesečne obroke.

Manufakturo si pa člani lahko nabavijo pri tvrdki »Majer« v Ljubljani ali pa v Oblečilnici za Slovenijo v Ljubljani, tudi na mesečne obroke. Naša zadruga ima z omenjenimi tvrdkami sklenjen poseben dogovor.

Članom pa svetujemo, da si nakupijo samo najpotrebnejše in ako ni skrajna sila.

Bombaževina in volna so pričela na svetovnem trgu padati, ter je pričakovati znižanja cen manufakturnem blagu.

Ker se naš dinar popravlja in se ga skuša štabilizirati, je bolje z nabavo oblek in blaga nekoliko potrpeti.

Blago za rjuhe, perilo, predpasnike in kuhinjsko obleko ima pa zadruga sama vedno v zalogi.

Gospodinje na to posebej opozarjamo.

Vprašanja in odgovori.

H. P. v J.: Ali se sme uporabiti rezervni fond za izplačanje posmrtnine, ako bi bil podporni fond izčrpan?

Odgovor: Rezervni fond se ne sme nikdar uporabiti za kaj drugega kakor za kritje poslovnih izgub.

Ako pa bi bil podporni fond izčrpan ima v smislu sklepa občnega zbora upravni odbor pravico izplačati posmrtnino iz tekočih sredstev, proti naknadni odobritvi občnega zbora.

Bojazen, da bi se radi eventuelnega izčrpanja posmrtninskega fonda, posmrtnine ukinile med letom, je toraj popolnoma izključeno.

Opomba uredništva. Vse zadrugarje nujno pozivamo, da se v večji meri poslužuje pismenih vprašanj in odgovorov, ker se na ta način pojasni marsikaka zadeva, ki je demagogi in nasprotniki združništva namenoma širijo med članstvo in ustvarjajo nepotrebno nerazpoloženje.

Cenik

glavnih predmetov živil

za mesec avgust 1925.

vrsta blaga	enota	Din
Mlevski izdelki:		
Moka pecivna 0gg	kg	5.20
„ mehka	„	4.90
„ krušna	„	3.80
„ ajdova	„	6.50
„ ržena	„	4.—
„ koruzna	„	2.75
„ krmilna	„	2.50
Zdrob pšenični	„	7.—
„ koruzni	„	3.80
Otrobi pšenični	„	1.80
„ koruzni	„	1.25
Testenine:		
Makaroni italijanski	„	15.—
„ domači	„	10.—
Polži Pekatete	„	15.—
Rezanci za juho	„	10.—
Spagetti	„	10.—
Fidelini	„	10.—
Zrnje:		
Riž I vrste	„	9.—
„ II „	„	7.—
Koruza v zrnju	„	2.30
Fižol koks	„	3.—
Sladkor:		
Sladkor kocke	„	15.—
„ sipa	„	13.—
Limonadni prašek	zav.	1.—
Kava:		
Kava I vrste	kg	54.—
„ II „	„	46.—
„ žgana	„	58.—
Kavni primesi:		
Kava Kneip	„	15.50
„ kolinska	„	23.—
Cikorija Frank	„	23.50
Drugi predmeti:		
Mast domača	„	29.—
Sol debela	„	4.—
„ nemška drobna	„	4.50
Delikatese:		
Slanina prekajena	„	28.—
Svinjska glava in parklji	„	10.—
Sadje:		
Češple domače	„	10.—
„ bosanske	„	16.—
Rozine	„	26.—
Mandelni	„	58.—
Tekočine:		
Olje namizno	„	21.—
Olje olivno	„	22.—
Kis dvojno močan	„	4.—
Mineralna voda 1/2 l	„	7.50

Vrsta blaga	enota	Din
Potrebščine za perilo:		
Milo »Schicht«	kg	16.50
„ »Zlatorog«	„	15.—
„ »Gazela«	„	14.50
„ terpentinovno	„	17.50
Milo toaletno	kom	7.—
Manufaktura:		
Platno za rjuhe	m	32.—
„ rujavo	„	30.—
„ Wassertuch	„	34.—
Kotenina za predpasnike	„	15-18
Madapolan amerikan.	„	13.50
Molinos zelen za srajce	„	13.50
Flanela zelena za skaute	„	15.—
Obrisače	kom.	12.—
Pletenine:		
Nogavice ženske	par	16.40
„ moške	„	8-18
„ otroške	„	13.50-28
Obutev:		
Čevlji moški	„	220
„ ženski visoki	„	290
„ „ nizki	„	220
Razno blago:		
Sukanec bel in črn 10-12	cev	5.—
„ „ „ „ 16-30	„	3.—
„ „ „ „ 40	„	6.—
Vrvice za čevlje	par	1.25-2
Varnostne igle	ducat	2.50

Cene so neobvezne.

Zadruga kupuje steklenice prazne: 1 l in 1 1/2 l od 1.50 do 2.50 Din.

Priporočamo gospodinjam, da poskusijo s kolinsko cikorijo.

Je nekaj cenejša, nekaterim celo boljše ugaja, kot frankova cikorija. Je to stvar okusa, samo opozarjamo na to naše gospodinje.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Vsi, ki hočejo in imajo veselje za dopisovanje, prosimo, da se zglase s kakim prispevkom, nasvetom itd. Pišite na eno stran papirja; četudi s svinčnikom.

Slog postranska stvar, preuredi vse uredništvo.

Posebno pozivamo naše gospodinje, da nam dajo nekaj svojih večletnih izkušenj na papir.

Vsako katerokoli sodelovanje bo rodilo za združništvo zlahen sad.

Uredništvo.

Izdajatelj: »Nabavljalna zadruga uslužbencev državnih železnic v Sloveniji«.

Glavni in odgovorni urednik Fr. Rupnik.
Tisk tiskarne Makso Hrovatin v Ljubljani.